

קִבְּץ

שיחות מוהרא"ש

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך הנחל נובע מקור חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקו העדרים, להתחזק בעבודת הבורא בכל דרגה שיהיו נמצאים

אשר נשמעו מפי קדשו של כבוד קדשת

מֶרֶן מוהֲרָא"ש שְׁלִיט"א

בְּעֵינֵי רֵאשׁ חֹדֶשׁ

ידבר נוראות נפלאות ממעלת היום הקדוש "ראש חודש", שהוא ממש יום טוב, וזמן של שמחה ותשובה אמתית אליו יתברך, כי הוא שרש התשובה, ויגלה מה שאפשר לפעל בו, וידבר מסגלת עריכת סעדת ראש חודש ולמה זוכים על ידי זה.

מעלת וסגלת ראשי החדשים

ס

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי החדשים

מוהרא"ש נ"י אומר, שעצם מעלת יום ראש החדש אי אפשר לתאר ולשער כלל, כי הוא יום שמחה בעין יום טוב ממש, וכמו שכתוב (במדבר י, י): "וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי החדשים". ואמרו חכמינו הקדושים (שבועות י"ע"א): 'ראש החדש איקרי מועד, ולפי שימת הרמב"ם האסור לצום בו הוא מדאורייתא, וכמוכא בשלחן ערוך (ארח היים הלכות תעניות סימן תקע סעיף ג), ורוב בני אדם אינם יודעים זאת, ונדמה להם שיום ראש החדש הוא יום חול כמו שאר ימות השבוע, ובאמת הוא ענין אחר לגמרי, ויש בו כחות מיוחדים לפעל בו דברים עליונים, ושיהיה כל החדש מברך וממלא מכל טוב אמתו ונצחיו, כי תפלות של ראש החדש פוללות את כל החדש כלו, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (ספר המדות אות תפלה סימן מח): 'שבת וראש החדש יותר מסגל להעלות התפלה; עין שם. וצדיקים אמרו רמזו אפלו על מספר הסימן שבשלחן ערוך, שבו כתובות הלכות סעודת ראש החדש,

שהוא סימן תי"ט, שהוא ראשי תבות תי"חא י"זם ט"זב, כי הוא כיום מועד י"זם טוב ממש, ועתידיים ישראל לעלות לקבל פני השכינה בכל ראש חודש כמו בשלש רגלים, וכמו שחכמינו הקדושים אומרים (לקוט שמעוני ישעיה רמז תקיד): 'אמר להם הקדוש ברוך הוא, בני! בעולם הזה הייתם עולים בשנה שלש פעמים, בשינוע הקץ, אתם עתידיים להיות עולים שם בכל חודש וחודש, שנאמר (ישעיה סו, כג): "והיה מדי חודש בחודשו" וגו'. הרי שקדשת ראש חודש היא כעין קדשת הרגל, ואשרי הזוכה לשמח בו באמת.

ותשועת נפשם מיד שונא

ואמר מוה"רא"ש נ"י, שמוכא בשם הרב הקדוש רבי שלמה מקארלין זי"ע (ספר הקדוש "שמע שלמה" פרשת פנחס), שבכל ראש חודש בא שכל חודש בעולם, העוזר לאדם להתחזק נגד תיצר הרע, שזהו מה שאומרים בתפלת ראש חודש (במוסף): "ותשועת נפשם מיד שונא", שזה סוכב והולך על השונא הגדול של אדם שהוא תיצר הרע, ובראש חודש מקבלים פחות מיקדים ללחום עמו ולהנצל מעצותיו הרעות.

חסד גדול מהקדוש ברוך הוא שמכע ראש השנה בראש חודש

ואמר מוה"רא"ש נ"י, שנה עולה ביחד עם דברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן י') ששרש התשובה הוא ראש חדש, כי כל דבר יש לו שרש, ושרש התשובה הוא ראש חדש, כי בראש חדש, הקדוש ברוך הוא בכיכול מבקש לעצמו פפירה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ס' ע"ב, מובא בפרוש רש"י במדבר כה פסוק טו), בתיב בקרבנות ראש חדש (במדבר כה, טו): "לחפאת לה", אמר הקדוש ברוך הוא, הביאו עלי פפירה, על שמעמתי את הירח, ואם הקדוש ברוך הוא בכיכול מבקש פפירה בראש חדש, קל והמר שאנחנו יכולים לבקש אז פפירה, ורבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן א'), שהוא חסד גדול מהקדוש ברוך הוא ששקבע ראש השנה בראש חדש, כי על ידי זה אין אנחנו מתביישים לבקש פפירה מהקדוש ברוך הוא על עוונותינו בראש השנה, כי בראש חדש, הקדוש ברוך הוא בעצמו, בכיכול, מבקש פפירה, ולכן גם אנחנו יכולים לבקש מחילה סליחה וכפירה מהקדוש ברוך הוא על כל עוונותינו, וכמו שאומרים (בתפלת מוסף של ראש חדש): "ראשי חדשים לעמך נתת, זמן פפירה לכל תולדותם", נמצא, שיום ראש חדש הוא יום תשובה וכפירת עוונות ממש, ואשרי הזוכה להמשיך עליו קדשתו.

ראש חדש הוא סוד התשובה, שעושה בכל פעם התחלה חדשה

ואמר מותרא"ש נ"י, שפוד התשובה של ראש הדרש, הוא ענין התהתחדשות הקשורה בו, כי בכל ראש הדרש הלכנה מתחדשת מחדש, ודיקא כשהיא באה לתכלית מעומטה - אז נולדה מחדש, ומתחיל חדש חדש, שהיה סוד התשובה, שאדם עושה בכל פעם התחלה חדשה, ושוכח את כל העבר שלו לגמרי, והוא בעיניו כבריח חדשה, ובתינוק שנולד דמי, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה כא, ו): אין "ועתה" אלא לשון תשובה, הינו כשאדם רוצה לעשות תשובה, העקר עליו לדעת "ועתה" - "פון יעצט אן" (מעבשו), ולשכח את כל העבר שלו לגמרי, וכח זה נרשם בנשמות ישראל בכל ראש הדרש, כי ישראל מנין ימות השנה לפי הלכנה, וכמו שהלכנה מתחדשת בכל פעם, בן יש לנשמות ישראל כח להתחדש בכל פעם, וכשאדם מתבונן בזה בראש הדרש, מקבל כח מיחד לזכות לתשובה באמת.

חיבת ונחיצות סעדת ראש הדרש וסגולתה הגדולה

ואמר מותרא"ש נ"י, שגם ענין סעודת ראש הדרש הוא דבר גדול מאד, כי נקבע עליו סימן שלם בשלחן ערוך (ארח חיים סימן תיט), "מצוה להרבות בסעדת ראש הדרש", ורבנו ז"ל אמר שאצריכים להתהדר מאד שלא לנמות מסעיה קטן שבשלחן ערוך, ומכל שכן לא

מסימן שלם, ובני אדם מזוללים בסעודה זאת, וכן בסעודת מלוח מלכה, שהיא גם בן סימן שלם בשלחן ערוך (ארח חיים סימן ש), ונדמה להם שהוא מנהג טוב בעלמא, אבל באמת שתיהן הלכות מפרשות בשלחן ערוך, וצדיקים אמרו עליהם בדרך צחות, שעל שני סימנים וסעפים אלו, נאמר הפסוק (מלכים-א' יח, כא): "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעפים", למה אתם מדלגים על שני סעפים אלו? כי אסור לזולל בהם, וגם אין לקפוץ ממוזן על הוצאת סעדת ראש חדש, כי גם עליה נאמר: 'כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה לראש השנה', הוין ממה שמוציא בשבתות וימים טובים וראשי חודשים (פמובא בטור ארח חיים סימן תיט בשם הפסקתא), ולכן יש לעשות סעדת ראש חדש בדרחקה, ומקבל מפי רבנו ז"ל, שסעדת ראש חדש מסגל לבנים, יש אומרים להוליד בנים, ויש אומרים לגדול בנים, ויש אומרים לשניהם ביחד, ולכן בודאי צריכים להזהר בה מאד, ולקיים אותה בשמחה עצומה, והסעודה בעצמה סגולה להגיע אל מדת השמחה, וכמו שפמובא בשם הרב הקדוש רבי שלמה ליב מלענטשע זי"ע, ששמע מרבו היהודי הקדוש מפשיסחא זי"ע, שסגולה לצאת ממרה שחורה – לאכל סעודת ראש חדש. אשרי הזוכה לקיים אותה בשמחה באמת.

אשרי הזוכה להזכר בקדשת ראש חדש פראוי

ובשגנים הקודמות, הִיָּה מוֹהֲרָא"ש נ"י מְדַקְדֵּק לְשֶׁבֶת עִם אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו תִּלְמִידֵי הַיֵּבֶל הַקִּדְשִׁי, כְּמַעַט בְּכֹל רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ, לְאָכֵל עִמָּהֶם
בְּיַחַד סְעֻדַת רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ, וְהָיָה אוֹמֵר שִׁיחוֹת נְפִלְאוֹת וְרַמְזִים נְפִלְאִים
עַל עֲנִינֵי הַחֹדֶשׁ, וּמִן הַצְּרוּפִים הַקְּדוּשִׁים הַמְּאִירִים בָּהֶם, וְאֶפְלוּ אַחֲרֵי
כֵּן, בְּשֵׁלֵא אֶסְתַּיֵּעַ מִיִּלְתָּא לְשֶׁבֶת עִמָּהֶם בְּיַחַד, הָיָה מְעוֹרֵר אוֹתָם
לְקַבֵּץ יַחַד בְּכֹל מְקוֹם שֶׁהֵם, וְלַעֲשׂוֹת בְּצוּתָא סְעֻדַת רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ, כִּי
מִנַּח בַּהּ תְּרַבֵּה סְגֻלוֹת יְקָרוֹת, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֵה לְהַזְהֵר בְּקִדְשַׁת רֹאשׁ
הַחֹדֶשׁ כְּרֵאוּי תְּמִיד.

